

træde. Disse to Summer ere derfor ikke heller tagne med i Beregningen over uforudseelige Udgifters Beløb, ligesaa lidt som andre Summer, om hvis Begrundelse findes tilstrækkelig Anledning i deres særegne Natur; men Spørgsmaalet er, for at jeg skal nok engang henvende Opmærksomheden derpaa, om det er en rigtig Fremgangsmaade, at aabne Ministerne forud en Credit-Bevilling, for at kunne bestrebe saadanne Udgifter, der maae antages at være noget ganske Extraordinært.

Det er disse Bemærkninger, hvortil jeg vil indskrænke mig paa dette Sagens Standpunkt, medens jeg ikke troer at burde gaae ind paa Finantslovens Detail. Thi som sagt, jeg har troet, at efter det antagne Regulativ burde vi nu holde os til Principerne alene. Derimod maa det være mig tilladt, forinden jeg sætter mig, at herøre et Par af de Principer, hvorpaa der under Behandlingen af de mange Enkeltheder, som man har inddraget under denne Behandling, idetmindste er blevet hentydet; det maa være mig saa meget mere tilladt nærmere at omtale dem, som jeg er langt fra at kunne være enig i dem, og de ere fremsatte med en saadan Bestemthed, og have tildeels fundet en saadan Anklang her i Salen, at jeg maae troe, at en stor Deel af Forsamlingen er enig i dem.

Det synes mig, og jeg kan ikke nægte, at den ærede Finantsminister forekommer mig, om ikke at have givet denne Anskuelse ubetinget Medhold, saa dog ikke lidet at have støttet den. — Det synes mig, siger jeg, at Thinget er af den Formening, at en sand Reform af vort hele Finantsvæsen først vil kunne fremgaae af Communernes Selvstændighed. Dette er virkelig blevet udtalt af den ærede Finantsminister under hans første Foredrag, og hans Ord bleve modtagne med Bisald af hele Forsamlingen; og skjøndt den ærede Finantsminister igaar selv har taget Noget tilbage af, hvad han sagde i sit første Foredrag, er der dog høist rimeligt blevet saameget tilbage, at jeg i det mindste troer at have særlig Opfordring til at dwæle herved, da jeg langt fra troer, at Communernes Selvstændighed vil kunne bewirke nogen betydelig, og som det er sagt flere Gange her i Salen, en sand Reform af vort

hele Finantsvæsen, og at det var heraf, at vi skulde vente en betydelig Forbedring af vor finantsstelle Tilstand; thi det Udtryk er ogsaa blevet brugt, i Anledning af Finantsministerens første Antydning af, at Communernes Selvstændighed vilde være den sande Finantsreforms Støttepunkt, at det skulde være det, „hvorpaa vi især maatte støtte vore Forhaabninger“. Tillad mig derfor at yttre mig herover. Communernes Selvstændighed kan paa mange Maader og i mange Henseender tjene til at styrke og have et Land; den kan tjene til saugsomt, meget langsomt at udvikle en friere og en i Sandhed mere selvstændig Aand i hele Folket, alt Dette indrømmer og erkjender jeg; men at den kan have nogen væsentlig Indflydelse paa et Lands Finantsstilstand, derom tillader jeg mig at nære megen Tvivl. Jeg vil for det Første bede dem at kalde tilbage i Deres Erindring, at af Budgettets 19 Millioner angaae over 16, ja næsten 17 Millioner Poster, paa hvilke Communernes indre Ordning aldeles ingen tænkelig Indflydelse synes at kunne udøve. Jeg indseer ikke, hvad Udgifterne til Militair-Staterne og Statsgjældens Forrentning, Civillisten, Appanagerne, Udgifterne til Statsraadet og Rigsforsamlingen og selv en stor Deel af de under andre Ministerier faldende Udgifter, som Udgifterne til Vestindien og til Beiene, og hvad endeligt Kassebeholdninger have at bestille med Communernes Selvstændighed. Men naar De lægge alle disse Poster sammen og trække Udgifterne herunder, paa hvilke Communernes Selvstændighed dog virkelig ingen tænkelig Indflydelse maa synes at kunne udøve, fra det hele Udgiftsbeløb, saa ville De faae omtrent mellem 2 og 2½ Million tilbage. Det er vistnok ingen ringe Sum, men det er dog kun en lille Deel af det samlede Beløb, saa at det bliver vanskeligt at indsee, hvorledes Communernes Selvstændighed — og jeg gjentager, at jeg er langt fra at oversee et frit Communallys Biglighed, og jeg haaber, at Thinget vil erfare det, naar Communalloven bliver os forelagt, — skulde kunne faae nogen stor Indflydelse paa Finantsvæsenet i Almindelighed, eller kunne bewirke dettes sande Reform. Og hvilken Indflydelse troe De da, at Communernes Selvstændighed vil kunne have